

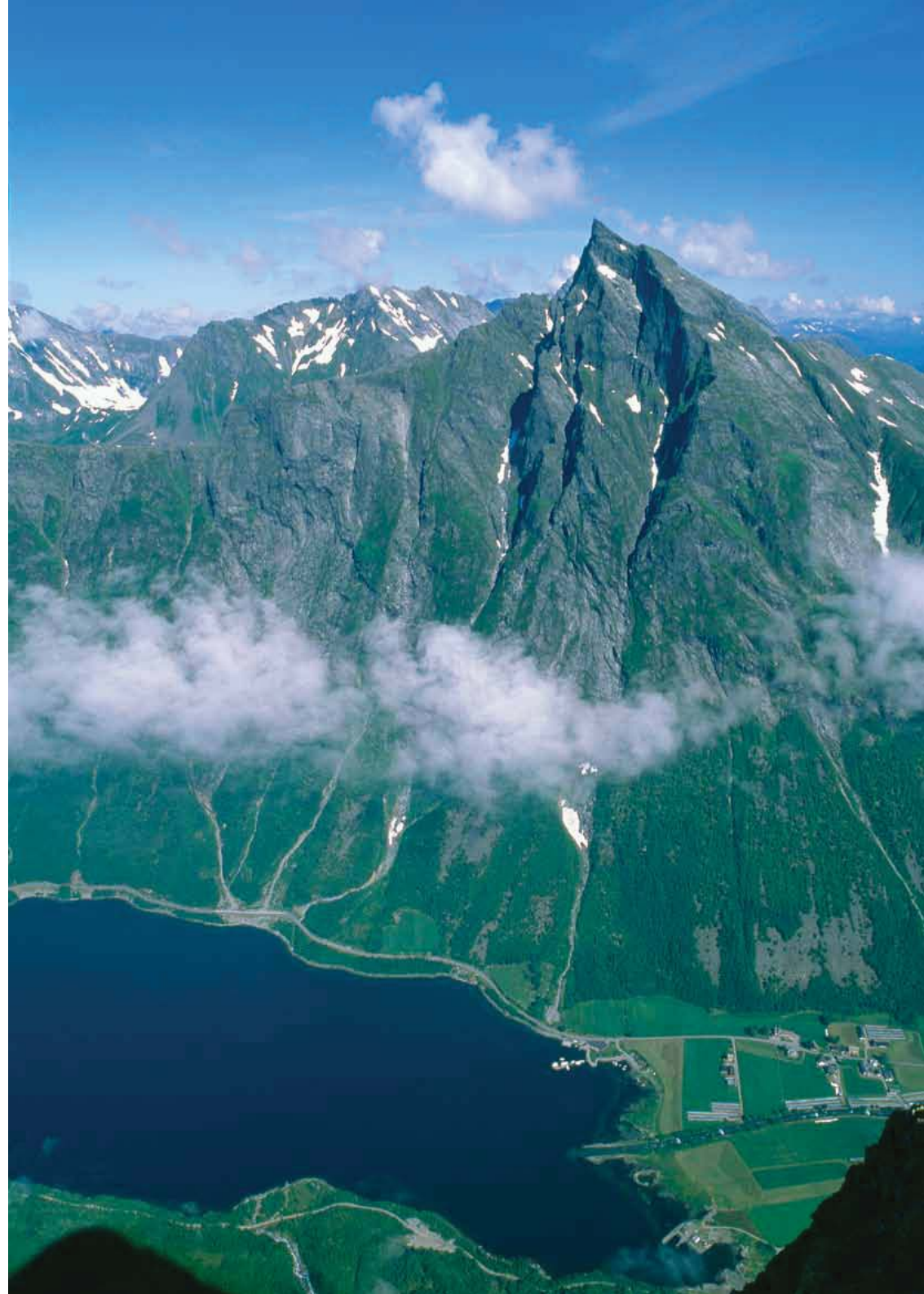
DET STORE FJELLET

og den lille mannen

Helge ville så gjerne til topps, men måtte gi tapt i det bratteste partiet. Vendepunktet kom mye raskere enn han hadde forestilt seg.

TEKST: Øyvind André Haram FOTO: Gunnar Wangen og privat

VÅGER VI? – Geir Atle Svine prøver å gi meg sjokolade, men jeg er mest opptatt av høyden, sier Helge Moe. Bildet er tatt på vei oppover på Helges første forsøk.

Dette er Helges historie. La oss spole tilbake til våren 2009. Gutta på «desken» i Wealth Management i Trondheim er gira. Kanskje er det vårkåthet? Kanskje en felles 40års krise? De bestemmer seg for tidenes tur. Målet er mektige Slogen på Sunnmøre, 1564 meter over havet.

–Erik Øye har aner fra området. Det var han som kom med forslaget, forteller Helge Moe.

Analytikereren Helge ble styreformann i turselskapet HEMO travels, utledet av Helges kortnavn. Alt ble planlagt i detalj og selvsagt opprettet de sin egen webside, Hemotravels.com. Det var bare en liten hake ved det hele.

–Jeg har aldri vært glad i høyder, til tider må jeg klatre meg til moder jord. Men Erik hadde snakka om at heller ikke han var så glad i høyder.«Kan han, så kan jeg», tenkte jeg. Dette skulle gå så bra så.

NÅR FRYKTEN LAMMER

Usikkerheten kom snikende under oppvarminga dagen før toppturen.

–Det som skulle bli en god oppvarmings-

økt, ble en nitimers tur. Vi rota oss bort og måtte klatre i et heng. Jeg skalv og ble svært nervøs.

Den natta sov ikke Helge særlig godt. Han visste at turen til selveste Slogen kom til å bli langt mer strabasøs. Fra tare til tind, rett opp.

–Vi var på vei mot et parti der du ser rett ned i fjorden. Den tøffeste passasjen, det finnes ikke noe alternativ. Der og da sa det bare stopp.

De andre lokka med å bære sekken. Prøvde peptalk. Helge kunne ikke, han nektet. –Jeg ba de andre gå og satte meg ned på en stein. Der og da ropte jeg høyt, «**forbanna høydeskrekk**». Du kan tenke deg for et nederlag.

Han hadde sendt sms i øst og vest for å fortelle om det som skulle bli hans store bragd. Han hadde blazer i sekken som han skulle fotografere i på toppen. Og som om ikke det var nok:

–Mens jeg satt der, fikk jeg en sms fra søstera mi, sendt fra toppen på Storsylen i Nord-Trøndelag.

Helge gikk alene ned.

VENDEPUNKTET

Han måtte prøve igjen, det visste han. Han ville legge et løp over tid, ta det steg for steg. Men lederen hans, Erik Øye, ville det annerledes.

–Stemninga i gjengen ble ikke slik den skulle være, forteller Erik. – Vi andre var så oppglødd, men måtte prøve å skjule det når Helge var i nærheten. Det var veldig tydelig at han ikke hadde det bra med seg selv.

–Noe måtte gjøres?

–Ja, jeg begynte å sjekke værmeldingene på Yr. Tre uker etter så jeg muligheten, jeg gikk til Helge og sa at fredag prøver vi igjen. Pakk sekken.

– Erik dro meg med. Jeg hadde knapt rukket å omrø meg, sier Helge.

PÅ'NIGJEN

De to dro alene etter jobben fredag. I dypeste hemmelighet. 7 timer i bil for å komme til foten av Slogen.

– Denne gangen gikk turen langt enklere, sikkert fordi jeg var bedre forberedt på hva jeg skulle gjennom. Da vi nærmet oss top-

KONTROLL: – Som du ser, jeg måtte gå bakerst. Særlig i klatrepartiene, jeg må vite hvor folk er, sier Helge.

pen, og vi virkelig måtte begynne å klatre, klora jeg meg fast og var bevisst på at jeg ikke skulle se ned.

Det ble en lørdag Helge Moe aldri kommer til å glemme.

– Å nå toppen var råere enn jeg noen gang hadde forestilt meg. En storslagen opplevelse. All frykt var borte, gleden over å klare det var overveldende.

VEL BLÅST

Vel hjemme i Trondheim så alle at noe hadde skjedd. En kollega serverte egen «Slogenkake» mandag morgen. Det måtte bli en kransekake. Den var spiss som et fjell og på toppen var den kronet med det norske flagget. Helge ble stolt. Og ydmyk.

– Det de andre har gjort her er fantastisk, særlig Erik.

–Hva har du lært?

– At du kan komme ganske så langt hvis du har fokus på oppgaven, ikke ser for mye ned, og har støtte fra gode kolleger.

TOK KAKA: Seieren ble feiret med «tårnkak», laget av en god kollega.

Du kan komme ganske så langt hvis du har fokus på oppgaven, ikke ser for mye ned, og har støtte fra gode kolleger.